

לפעמים השמע זהה, הנקבה יורשת אותו, כדי שידון את העולם באוטו סוד הערלה. בשמה חזק אלהים זהה למטה, ומתקשה אותה הערלה, ואין נמצאת פריעת.

ועל כן, טוב הוא בפרעה, שהרי נפרעת הערלה ומעברת, ומתגלה סוד ברית הקדש, והכל הוא בסוד של אלהים. שהרי גון זה מתחזק לכמה גונים, לפעמים כך ולפעמים כך, וזהו בסוד של אלהים.

אללים, שלשה שמותם. אחד - אלהים חיים, שהוא אלהים חיים ומלך עולם. אלהים של פחד יצחק. אלהים האחרון. ושם מתפשים אלהים של פחד יצחק.

הנשכח שלו, חציו אל חיים מקדמוני דוקא, וחציו אל חיים الآخرון. אל חיים الآخرון דוקא.

שנקרא בשם זהה. ומשום שיצא מלמעלה, יש לו רשות להקליל בימין בתוכו. וכשנקלל הימין בתוכו, אז היא בשמה, ואוחזו בתוך חיים הפחמון מחת קראש, שכחוב שר טമאלו מחת לראשי. אז נקרא אלהים, שהרי הולך אל חיים الآخرון. וזהו הסדר השלישי (מאחורי) המהלך העליון.

בחור הרביעי, הרמות של יעקב הנזון, בסוד יהג, שנוטל רשות של אב ואם, והוא מתגדל בתוכם ווהולך לפניהם.

דרך צניעות של כל העולם כה נרא, כמו שסדור האותיות של רבון הפל, כמו שהם מסתדים ר' יהו"ה, דרכ'זכור לשים פמיד נקbatchו לפניו, להשגים בה, וולסלק מפנה חזד וקנאה, ואין נתן ענו באשה אחרת. י' נבר, ה' נקבה. י' ה' הבה נקבה לפני

לזמנין שמע דא נוקבא ירתא ליה, בגין לאתדנא עלמא בההוא רזא דערלה. כה אתקף hei אלהים לעילא, ואתקשי ההוא ערלה, ופריעת לא אשטבה.

על דא, לטב בפריעו איה, דהא אתרע ערלה ואות עבר, ואתגלייא רזא דברית קדיישא. וכולא ברזא דאללים איה. דהא גוון דא אתחפה לכמה גווני, לזמנין הבי, ולזמנין הבי, ודא איה ברזא דאללים.

אללים, תלת שמחן איינו. חדא, אלהים חיים, דאייה אלהים חיים ומלה עולם. אלהים, דפחד יצחק. אלהים בתראה. וטמן מתפשטין אלהים דפחד יצחק.

אשנחוּתא דיליה, (כירה י' ח) חציו אל חיים הקדמוני דיקא. וחציו אל חיים الآخرון. אל חיים הآخرון דיקא. דאתקרי בשמי דא.

ובגין דנפיק מלעילא, אית ליה רשו לאכללא ימינה בגויה. ובכד אככלילא ימינה בגויה, כדין איה בחרוא, ואחד בגו ימा תפאה תהות רישא. דכתיב שמאלו פחת לרاسي, כדין אתקרי אלהים, דהא אziel אל חיים הآخرון. ודא איה מדרא תליתאה, (טהחו) מלך עילאה.

חררא רביעאה, דיווקנא דיעקב סבא, ברזא יה"ו, דנטיל ירותא דאבא ואמא, וαιיה אתרבי בגויהו, ואזל לקמייה.

אורך צניעו דכל עלמא, הבי אתחז, בגונא דסידורא דאתוון דמאי כולה, כמה דאינו מסתדרן יהו"ה. אורחיה דרכורא, לשואה פדר ניקביה לקמייה, לאשכחא בה, ולאסתלקא מינה חזד וקנאה, ולא יhib עינוי באנתו אחרא. י' דבר, ה' נוקבא. י' נוקבא.